

älvland

en katt lapar mjölk ur gårdens brunn
där skogsrån ammat sina barn
i nattens mörker stryker vilda vittror runt knuten
på tunna spindelvävsben

i bäcken hästen och mannen, spelar tillsammans
visor att döda och gå i döden för
där sitter älvor och lyssnar med öron
fulla av gammalt bindvävsdamm

en fisk fäller ut armarna och fångar en lärka
i den förlösande stunden föds ett knytt
barn av hav och himmel
men tillhörande ingetdera

jag tror skuggorna i skogen tillhör en gammal tid
en förlorad tid med berg med höga berg
där skogsråt gömmer sin natt
och älvorna sin bleka dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Turid med Poeter.se id #54 innehar upphovsrätten